

uheldigt længere at vedblive at offre Penge paa at forædle Landets Hesteafl med det engelske Fuldblod. Der er endnu et andet Punkt, som jeg ikke kan undlade ved denne Leilighed at omtale. Det kan ikke nægtes, at det er ved Udstationering af gode Hingste flere Steder i Landet, at man meest kan komme Hesteaflen til hjælp i dens Almindelighed, og det forekommer mig derfor ogsaa noget beehnderligt, efterat man søger at drage Alt over til Verne, at man saa paa ethvert Sted i Loven har søgt at faae det bestemt fast, at en saadan Udstationering til Private eller Landboforeninger absolut skal stee uden nogen Udgift for Statskassen. Det forekommer mig, at man ikke har nødig at forvare sig saa stærkt herimod; thi vil Staten offre Penge paa at forædle Hesteaflen i Landet, saa troer jeg, at dette bedst og heldigst vil stee ved, at gode Hingste blive stationerede paa forskjellige Steder i Landet, og man bør derfor efter min Mening ikke være saa bange for at paadrage Staten en lille Udgift i denne Henseende. Det var kun disse Bemærkninger, jeg for Tiden vilde tillade mig.

**Formanden:** Vi ere komne noget vidt bort fra, hvad der egentlig er Gjenstand for Forhandling. Hvad der er stillet til Forhandling, er det Endringsforslag, der er stillet til Lovforslagets § 15, men Discussionen har hos flere af de ærede Medlemmer bevæget sig endel udenfor dette Forslag. Jeg maa derfor, idet jeg giver Ordet til den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbitzer), anmode om, at Discussionen maa indskrænke sig til det, der er sat under Forhandling.

**Thalbitzer:** Ja, dette Forslag er jo ogsaa det vigtigste, der vil være at forhandle idag. Jeg havde troet, at Lovforslaget kunde være kommet tilbage saaledes, at disse 20 Hingste kunde være bleve ubstationerede, saaledes som det blev vedtaget her i Thinget; der er vel vedtaget noget lignende i det andet Thing, men det indeholdes i en anden Paragraph, saa at jeg nu ikke tør berøre det. Det vil blive afhængigt af Bestyrelsen, om der vil blive ubstationeret Hingste eller ikke, det maa kun stee under den Betingelse, at det ikke ko-

ster Statskassen Noget, og man vil saaledes ikke være sikkert paa at faae Hingste ubstationerede, hvilket af mig tilligemed flere Landstingsmænd blev udtalt som en vigtig Betingelse for at vedtage Loven, naar Landstutteriet blev ophevet. Men naar dette ikke er sikkert, saa troer jeg, at det er rigtigt at holde fast paa det, vi have. Det er nu vedtaget, at Landboforeningerne faae 1,000 Rd. mindre, og at der ikke ved Hingstefuerne maa gives Præmie for nogen Hingst, som er under 4 Aar, og jeg troer derfor, at det er meget betænkeligt nu paa eengang at borttage for 2 Aar disse Præmier, som Private have gjort Regning paa, da det virkelig er forbundet med en ikke ringe Bekostning at holde Hingste. Den ærede Minister har udtalt, at Præmierne ere smaa, og det bør de ogsaa være efter vore Forhold; men der er dog ingen privat Mand, der kan holde Hingste, naar der stes ingen Præmier bliver uddeelt, og dette vil altsaa gjøre et stort Afbræk. Den Private kan ikke faae sine Udgifter ved Hingstehold dækkede ved Bedæfningspengene, og naar altsaa Udsigten til at erholde Præmie falder bort, kan det give Anledning til, at Hingstene blive afhændede, og saa have vi jo ingen, hvilket vil bevirke et stort Tab for Landet. Jeg kan ikke nægte, at det har frapperet mig, at denne Bestemmelse er kommen ind i det andet Thing, hvor man saa stærkt har holdt paa, at Landstutteriet skal bortfalde, og hvor man tillige har udtalt, at det kunde være godt, om ogsaa Stamstutteriet bortfaldt, hvilket jeg heller ikke skulde have Noget imod, naar Sagen kunde staae paa sine egne Been. Men for at kunne komme hertil, er det nødvendigt, at Staten endnu i en Række af Aar bidrager med efter vore Forhold gode Præmier. Man vil jo have, at Sagen skal gaae over i Privates Hænder, men det forekommer mig, at der er en Uoverensstemmelse tilstede, naar man siger, at Staten skal opgive at give sig af med Hesteaflens Forædling, og man samtidigt dermed siger til de Private, at de i 2 Aar ikke ville faae nogen Opmuntring, men at Staten derimod selv vil indkjøbe Hingste. Et Folkethinget har billiget, at det skal gaae over til Statskassen, hvad der ellers skulde komme Private tilgode, for at opmuntre dem til at